POZNAŃSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 1 – 40 **Poznań, dnia 10 stycznia 1949 r.**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

1

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 3 stycznia 1949 r.

w sprawie zwalczania pryszczycy zwierząt racicowych.

Wobec stwierdzenia pryszczycy zwierząt racicowych w strefie radzieckiej Niemiec i szerzenia się jej w pobliżu naszej granicy powiatów: **Gorzów, Gubin i Słubice** — na zasadzie postanowień § 132 i następnych rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) w brzmieniu ustalonym przez tegoż Ministra rozporządzeniem z dnia 15. 11. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45) wydanego do rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16. 4. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) **ustanawiam okręg zagrożony pryszczycą.**

§ 1. Do tego okręgu zagrożonego pryszczycą wcielam następujące miejscowości:

I. Powiatu Gorzów:

1. gminy: **Witnica** — gromady: Białcz, z przys. Białczyk, Mlecznik i Pszczelnik, Boguszyniec z przys. Zagajno, Dąbroszyn, Kamień Mały z przys. Ludzisław, Kamień Wielki, Kłopotowo, Mościce, Mościczki, Nowiny Wielkie — przys. Pozrzadło, Oksza, Pyrzany, Świerkocin z przys. Chmieliniec, Warniki.
2. gminy: **Bogdaniec** — gromady: Bogdaniec z przys. Motylewo, Chróścik, Chwałowice, Gostkowice, Jasiniec, Jenin, Jeninek, Jeniniec, Jeże, Jeżyki, Krzyszyna, Krzyszynka, Kwiatkowice, Lubczyno, Łupowo, Podjenin, Racław, Roszkowice, Stanowice z przys. Stanowiczki, Wieprzyce, Włostów.
3. gminy: **Kłodawa** — gromady: Marwice, Baczyna, Małyszyn.
4. gminy: **Zieleniec** — gromady: Ulim, Niwica, Dzierżów, Koszęcin, Bolemin, Płonica, Kołomęt, Krasowiec, Prądocin.
5. gminy: **Witnica — miasto.**
6. gminy: **Kostrzyń — miasto.**

II. Powiatu Gubin:

1. gminy: **Biecz** — gromady: Biecz, Jałowice, Jasienica, Miarków, Lasek, Osiek, Raszyn, Ziębikowo.
2. gminy: **Czarnowice** — gromady: Bezki, Plesno, Chociejów, Dobrzyn, Gębice, Gubinek, Kozów, Kopce, Sękowice, Starosiedle, Stary Gród, Witaszkowo, Żenichów.
3. gminy: **Markosice** — gromady: Brzozów, Chmiejczyce, Grabice, Jazów, Luboszyce, Markosice, Mielno, Nowa Wioska, Polanowice, Pozno, Sadzarzewice, Strzegów, Waletów, Węgliny, Wierzchno.
4. gminy: **Pole** — gromady: Bieżyce, Chęciny, Dobre, Grochów, Kaniów, Kołek, Łazy, Pole, Przyborowice, Zarada.
5. gminy: **Wałowice** — gromady: Budoradz, Drzeńsk Mały, Drzeńsk Wielki, Jaromirowice, Komorów, Kosarzyn, Łomy, Niemaszchleba, Wałowice, Żytowan.
6. gminy: **Gubin — miasto.**

II. Powiatu Słubice:

1. gminy: **Gorzyca** — gromady: Gorzyca, Pamięcin, Owczary, Żabice, Czarnów, Laski, Radowek, Spudłów.
2. gminy: **Kowalów** — gromady: Kowalów, Serbów, Radów, Golice, Sułów, Biskupice Stare, Starków, Lisów.
3. gminy: **Osno Lub.** — gromady: Stańsk, Grunów, Sienno, Radachów, Trześniów, Smogory, Grabno, Świniary, Lubień.
4. gminy: **Rzepin** — gromady: Lubiechnia W-ka, Lubiechnia M., Drzeńsk, Gajec, Połecko.
5. gminy: **Boczów** — gromady: Boczów, Tarnawa, Bielice, Pniów, Garbacz, Mierczany, Lubin, Kraśnik, Bobrówko, Lubów.
6. gminy: **Gądków W-ki** — gromady: Gądków W-ki, Gądków M., Bargów, Dobrzenica, Drzewce, Radzików.
7. gminy: **Cybinka** — gromady: Białków, Grzmiąca, Kłopot, Rapice, Krzesiny, Mielesznice, Żedów, Maczków, Urad, Kozicz yn.
8. gminy: **Słubice** — gromady: Kunowice, Drzecin, Rybocice, Nowy Lebus, Pławidło, Świecko, Kunice, Prochowiec, Biskupice N.
9. gminy: **Osno Lub. — miasto.**
10. gminy: **Rzepin — miasto.**
11. gminy: **Cybinka — miasto.**
12. gminy: **Słubice — miasto.**

§ 2. Wywożenie z okręgu zagrożonego jak również załadowywanie zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w okręgu zagrożonym jest **zakazane.** O wydanym zarządzeniu Starosta winien natychmiast zawiadomić zawiadowców stacji kolejowych i kierowników przystani wodnych.

Celem **natychmiastowego uboju** może Starosta zezwolić na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego, jeżeli wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której pochodzą, zostały na 2 dni przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

Pozwolenie na wywóz Starosta może wydać co do zwierząt, przeznaczonych do natychmiastowego uboju w sąsiedniej lub w pobliskiej miejscowości lub też na przewóz koleją albo statkiem do rzeźni publicznej lub wywozowej, połączonej torem kolejowym, a w braku połączenia kolejowego pod warunkiem, że zwierzęta zostaną przewiezione na szczelnych wozach, lub innych środkach przewozowych.

Zatrzymywanie takiej przesyłki w drodze, jako też dopuszczenie do bezpośredniego lub pośredniego stykania się zwierząt z innymi zwierzętami racicowymi jest zakazane. W razie potrzeby Starosta może zarządzić konwojowanie takich przewozów.

Równocześnie z udzieleniem zezwolenia na wywóz koleją lub statkiem zwierząt racicowych Starosta winien powiadomić o tym zawiadowcę kolejowej stacji nadania — względnie kierownika przystani wodnej — i zarząd rzeźni, a jeżeli zwierzęta mają być skierowane do innego powiatu, uzyskać przed tym zgodę właściwego Starosty oraz zawiadomić go (telefonicznie, telegraficznie) o udzieleniu zezwolenia, celem zarządzenia odpowiednich środków ostrożności. Wagony przewozowe lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Zwierzęta z okręgu zagrożonego pryszczycą". Do listu przewozowego należy dołączyć pozwolenie na przewóz.

Zwierzęta takie wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w liście przewozowym. Przeładowanie lub skierowanie do innych stacji jest wzbronione.

Wozy, wagony i statki, którymi zwierzęta racicowe zostały przewiezione, jak również rampy, narzędzia i przedmioty, używane przy załadowaniu i wyładowaniu, tudzież osoby zatrudnione przy przewozie, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według wskazówek powiatowego lekarza wet.

§ 3. Wywóz zwierząt racicowych **hodowlanych** i użytkowych z okręgu zagrożongo bez mojej zgody jest zakazane.

Przepisy ogólne.

§ 4. W okręgu zagrożonym zabraniam:
1. odbywania targów na zwierzęta racicowe,
2. prowadzenia handlu domokrążnego zwierzętami racicowymi oraz drobiem,
3. urządzania przetargow na zwierzęta racicowe,
4. urządzania pokazów publicznych zwierząt racicowych.

§ 5. **Zarządzam** przeprowadzanie w mleczarniach odkażania pomieszczeń, narzędzi i przedmiotów a w szczególności baniek do mleka przed wypuszczeniem ich z mleczarni.

Odkażania należy dokonywać przez oczyszczenie tak z zewnątrz jak i wewnątrz a następnie przez włożenie:
1. na przeciąg 2 minut do naczynia z wrzącą wodą lub do gorącego 5% wodnego rozczynu sody żrącej, przy czym bańki winny być całkowicie wraz z nakrywkami zanurzone w płynie, albo przez
2. dokładne wyszorowanie powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej jak i nakrywek płynem wymienionym w punkcie 1.

Pomost względnie wejścia do mleczarni jak również miejsce postoju wozów mleczarskich muszą być codziennie przed rozpoczęciem i natychmiast po ukończeniu czynności związanych z przyjmowaniem i wydawaniem mleka, dokładnie oczyszczone i odkażone przez obfite zlewanie 2% roztworem sody żrącej z dodatkiem 5% świeżo gaszonego wapna. Wnętrze mleczarni jak również wszelkie narzędzia i sprzęty, z którymi mleko niewyjałowione było w styczności, należy po każdorazowym ich użyciu dokładnie oczyścić przez wyszorowanie gorącym 2% rozczynem sody.

§ 6. Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej przytoczonego rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 27 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) — karą aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000 zł albo jedną z tych kar.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Wojewoda: Brzeziński

2

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 27 grudnia 1948 r.

w sprawie zniesienia gromady Nowebudy w gminie Budzyń, powiecie chodzieskim.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) znosi się gromadę Nowebudy, położoną w gminie Budzyń, powiecie chodzieskim i obszar jej włącza się do gromady Budzyń w wymienionej gminie i powiecie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. Włodzimierz Migoń, Wicewojewoda.

3

ROZPORZĄDZENE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 27 grudnia 1948 r.

w sprawie wyłączenia z gromady Ludwina, osiedla Sowina-Błotna i utworzenia z niej samodzielnej gromady.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 294) wyłącza się z gromady Ludwina położonej w gminie Pleszew powiatu jarocińskiego osiedle Sowina-Błotna i z osiedla tego tworzy się samodzielną gromadę pod nazwą Sowina-Błotna w wymienionej gminie i powiecie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. Włodzimierz Migoń, Wicewojewoda.

4

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 31 grudnia 1948 r.

o obowiązkowym utrzymywaniu przez apteki publiczne niektórych surowic i szczepionek.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 19 listopada 1948 r. o obowiązkowym utrzymywaniu przez apteki

publiczne niektórych surowic i szczepionek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 448) wyznaczam następujące apteki, które zobowiązane są począwszy od dnia 1 lutego 1949 r. do stałego posiadania i wydawania o każdej porze dnia i nocy następujących surowic, niezależnie od obowiązku posiadania innych surowic i szczepionek zgodnie z odnośnymi przepisami

2 amp. surowicy przeciw jadowi żmii,
2 amp. surowicy przeciw jadowi kiełbasianemu.

Zgodnie z § 4 tegoż rozporządzenia wszystkie pozostałe apteki publiczne zobowiązane są do umieszczenia na widocznym miejscu dokładnego adresu apteki, która wyżej wymienione surowice posiada.

1. Apteka Chodzież, Rynek 11.
2. „ Czarnków, Pl. Wolności 9.
3. „ św. Wojciecha, Gniezno, Stalina 12
4. „ Miejska, Gniezno, Dąbrówki 1.
5. „ Gostyń, Rynek 16.
6. „ Nowa, Grodzisk, pow. Nowy Tomyśl.
7. „ Nowa, Jarocin, Walki Młodych 9.
8. „ Kalisz, Babina 14.
9. „ Kalisz, Żymierskiego 30.
10. „ Nowa, Kępno, Rynek 30.
11. „ Konin, Pl. Wolności 14.
12. „ p. Orłem, Kościan, Rynek 21.
13. „ p. Murzynem, Krotoszyn, Rynek 32.
14. „ p. Zł. Lwem, Leszno, Wolności 30.
15. „ Międzychód, 17 Stycznia 51.
16. „ Mogilno, Pl. Wolności 9.
17. „ Nowy Tomyśl, Pl. Niepodległości 7
18. „ Oborniki, Łukowska 4.
19. „ p. Aniołem, Ostrów, Rynek 2.
20. „ Stara, Ostrów, Rynek 26.
21. „ p. Orłem, Pleszew, Pl. Kościelny.
22. „ Miejska, Rawicz, Rynek 33.
23. „ Szamotuły, Rynek 48.
24. „ Śrem, Rynek 5.
25. „ p. Orłem, Środa, St. Rynek 11.
26. „ Centralna, Turek, Kaliska 16.
27. „ p. Orłem, Wągrowiec, Paszkowa 3
28. „ Wolsztyn, 5 Stycznia 18.
29. „ Nowa, Września, Sienkiewicza
30. „ Stara, Września, Rynek
31. „ Żnin, Rynek 13.
32. „ p. Koroną, Poznań, Daszyńskiego 61.
33. „ p. Gwiazdą, Poznań, Kraszewskiego.
34. „ Dębiecka, Poznań, ul. Dębiecka
35. „ Dr. Kierzyńskiego, Poznań, Sew. Mielżyńskiego
36. „ Drezdenko, Rynek 10.
37. „ p. Lwem, Gorzów, Krzywoustego 4a.
38. „ Gubin n. Nisą, Wyspiańskiego 7.
39. „ Krosno n. Odrą, Chrobrego 10.
40. „ Krzyż, Gen. Sikorskiego 3.
41. „ Międzyrzecz, Rynek 21.
42. „ Piła, Pl. Wolności 1.
43. „ Strzelce, Stalina 1.
44. „ Skwierzyna, Stalina 11.
45. „ Sulęcin, I Maja 1.
46. „ Słubice n. Odrą, Armii Czerwonej 13
47. „ Nowa, Świebodzin, Kilińskiego 1.
48. „ Trzcianka, Mochnackiego 1.
49. „ Trzciel, Koszykarska.
50. „ p. Murzynem, Wschowa, Jagiellońska 4.
51. „ p. Orłem, Zielona Góra, Rynek 25.
52. „ p. Koroną, Zielona Góra, Pionierska 70.

Wojewoda: w z. Włodzimierz Migoń, Wicewojewoda.

5

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJ. POZNAŃSKIEGO

Nr Wet. IV/1-e-8/48 z dnia 30 grudnia 1948 r.

w sprawie zmiany mnożnika opłat w państw. lecznicach wet.

Urząd Wojewódzki Poznański podaje do wiadomości, że zgodnie z reskryptem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 lipca 1948 r. Nr Wet. 4-I-5/2 — w sprawie mnożnika opłat w państwowych lecznicach weterynaryjnych — wysokość mnożnika do statutu opłat za wykonywane czynności lekarsko-weterynaryjne, wyszczególnione w statucie opłat, wydanym przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2 czerwca 1947 r. Nr. Wet. 4-I-7/4 — począwszy od dnia 1 września 1948 r. wynosi 40 (czterdzieści) zł — zarówno dla powiatów w dawnych granicach jak i dla powiatów nowoprzyłączonych do województwa poznańskiego (Ziemia Lubuska) — gdzie dotychczas obowiązywał mnożnik 30 (trzydzieści) zł (Poznański Dziennik Wojewódzki z dn. 13 września 1947 r., Nr 25, poz. 260).

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Nacz. Wydziału Wet.

6

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr SA. II. 16/16/48 r. z dnia 15 grudnia 1948 r.

w sprawie urlopów pracowniczych dla prac w związkach zawodowych i organizacjach politycznych.

W nawiązaniu do mego pisma okólnego z dnia 27 sierpnia 1948 r. Nr SA. II. 15/65/48 oraz pisma z dnia 22 października 1948 r., Nr SA. II. 16/12/48, wyjaśniam, że udzielanie urlopów płatnych w celach szkoleniowych i dla prac w związkach zawodowych oraz organizacjach politycznych jest dopuszczalne tylko na krótkie okresy czasu, natomiast delegowanie pracowników do wymienionych prac na dłuższe okresy może nastąpić wyłącznie w drodze udzielenia urlopu bezpłatnego.

Wojewoda: Brzeziński.

7

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr S. G. 1. 3/95/48 z dnia 28 grudnia 1948 r.

w sprawie ustalenia przez związki samorządowe etatów samochodowych.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych, Burmistrzów miast niewydzielonych oraz Wójtów gmin.

Ministerstwo Administracji Publicznej w piśmie okólnym z dnia 16. 7. 48 r. (Dz. Urzędowy Min. Adm. Publ. Nr 23, str. 8) w sprawie ewidencji pojazdów mechanicznych, nałożyło na związki samorządowe obowiązek ustalenia etatów samochodowych i zwróciło jednocześnie uwagę, żeby związki samorządowe unikały nadmiernej rozbudowy etatów mając na uwadze, iż każda jednostka administracyjna — urząd, może posiadać tylko tyle samochodów, ile potrzebuje dla wykonania przewozów, wynikających z jego zakresu działania i rodzaju pracy, co znajduje swój wyraz w uchwale Rady Ministrów z dnia 23. 2. 1948 r. oraz okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 22. 5. 48 r. (Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr 22, poz. 327).

Z nadesłanego przez związki samorządowe materiału — w wykonaniu polecenia Urzędu Wojewódzkiego z dnia 20. 11. 47 r., Nr SG. 1/3/10/48 o stanie posiadania oraz zapotrzebowania pojazdów mechanicznych wynika, że większość związków samorządowych nie objęła etatem wszystkich pojazdów, a ograniczyła się do podania tylko pojazdów już posiadanych i użytkowanych wyłącznie przez zarząd związku z pominięciem zakładów i przedsiębiorstw samorządowych oraz Pow. Zarządów Drogowych i innych agend, związanych z działalnością samorządu, które użytkują wozy, będące własnością związku samorządowego.

W tym stanie rzeczy, ustalone etaty samochodowe należy poddać rewizji przez ponowne wywołanie uchwał w tym przedmiocie swoich organów stanowiących. Przy podejmowaniu uchwał należy kierować się wytycznymi, zawartymi w cyt. wyżej uchwale Rady Ministrów i okólnika Prezesa Rady Ministrów, a w szczególności:

a) w gminach wiejskich, które z mocy obowiązujących przepisów prawnych mogą korzystać ze świadczeń rzeczowych w naturze — szarwarku, należy dążyć do zlikwidowania samochodów ciężarowych — gospodarczych oraz osobowych, chyba, że duży zasięg gminy i stopień zagospodarowania wymagają utrzymania wozów. Gminy wiejskie mogą przewidzieć w etacie po jednym motocyklu co nie oznacza, że muszą od razu motocykl nabyć. Decyzja w tych wypadkach należy do Prezydium Pow. Rady Narodowej.

b) W miastach niewydzielonych należy zasadniczo zlikwidować samochody osobowe — o wyjątkach winno stanowić Prezydium Pow. Rady Narodowej. W etacie można przewidzieć jeden motocykl. Innych pojazdów mechanicznych przewidzieć tylko tyle, ile rozwój gospodarki miejskiej wymaga.

c) W pozostałych związkach samorządowych należy wziąć pod uwagę — liczbę mieszkańców, wielkość obszaru, długość dróg samorządowych, stopień zagospodarowania i zdolność finansową danego związku samorządowego, oraz rozgałęzienie kolei i gęstość sieci publicznych środków lokomocji.

Po takim przemyśleniu sprawy, ustalić następnie liczbę istotnie potrzebnych dla sprawnej administracji i działalności gospodarczej związku samorządowego łącznie z Pow. Zarządami Drogowymi oraz zakładami i przedsiębiorstwami samorządowymi — samochodów osobowych, ciężarowych, ciągników, przyczepek, motocykli i innych pojazdów specjalnych (wymienić jakie) i nadesłać Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydział Samorządowy do wiadomości w terminie do 30 stycznia 1949 r. według wykazu, który będzie dodatkowo przesłany.

Jednocześnie zwracam uwagę na pismo okólne Ministerstwa Admin. Publicznej z dnia 18. 7. 1947 r. o rejestracji pojazdów mechanicznych (Dz. Urz. Min. Adm. Publ. nr 6, str. 23), którego związki samorządowe w praktyce bardzo często nie przestrzegają. W myśl tegoż zarządzenia, z dniem 1 sierpnia 1947 r. zezwoleń na zarejestrowanie, czy przerejestrowanie samochodów lub motocykli, stanowiących własność związków samorządo-

wych, udziela Urząd Wojewódzki w porozumieniu z Wojewódzką Radą Narodową.

Również do zakresu kompetencji Urzędu Wojewódzkiego — Wydziału Samorządowego należy udzielanie związkom samorządowym zezwoleń na sprzedaż pojazdów, nie pochodzących z importu zagranicznego oraz na wycofanie z eksploatacji i wykreślenie z księgi inwentarzowej samochodów lub motocykli, nie nadających się do użytku, a będących własnością związków samorządowych.

Przy tej sposobności powołuję się na moje pisma okólne:

a) z dnia 6. 11. 48, w sprawie akcji oszczędnościowej w związkach samorz. teryt. Nr SF I 1/84/48 — Pozn. Dz. Wojew. Nr 40, poz. 735, pkt. 3,

b) z dnia 17. 11. 48 r., Nr SF. I 1/86/46 w sprawie przestrzegania zarządzeń regulujących gospodarkę samochodową w zw. samorz. teryt. — Pozn. Dz. Wojew. Nr 41, poz. 755, oraz

c) zarządzenie Ministra Admin. Publ. i Ziem Odzysk. z dnia 9. 11. 1948 (Dz. Urz. M. A. P. Nr 47, poz. 341).

Wojewoda: w z. Włodzimierz Migoń, Wicewojewoda.

8

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr SF. I. 2/142/48 z dnia 27 grudnia 1948 r.

dot. wysokości podatku od obwodów łowieckich.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów wojew. poznańskiego łącznie z Ziemią Lubuską.

Przyjmując za uzasadnione wywody Łowczego Wojewódzkiego na Województwo Poznańskie, że w interesie racjonalnej hodowli zwierzyny leży niższa stawka podatku łowieckiego oraz biorąc pod uwagę, że w obecnym ustroju społecznym członkiem obwodu łowieckiego nie tylko jest lecz i powinien być świat pracy, zmieniam w pkt. 4 ust. VI okólnika nr 23 z 13. 11. 48 r. (Pozn. Dz. Urz. nr 41, poz. 753) podaną w nim wysokość tego podatku z 3 zł na 3 zł z 1 ha.

Wojewoda: w z. Włodzimierz Migoń, Wicewojewoda.

9

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr SF. I. 2/140/48 z dnia 28 grudnia 1948 r.

w sprawie umorzenia zobowiązania podatkowego w związku z umorzeniem egzekucji.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Pow., Prezydentów m., Burmistrzów i Wójtów łącznie z Ziemią Lubuską.

Poniższe do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Z poniższych wyjaśnień Ministerstwa wynika, że stwierdzenie nieściągalności zobowiązania nie jest równoznaczne z umorzeniem zobowiązania podatkowego.

Natomiast umorzenie zobowiązania w trybie powołanego wyżej art. 35 pociąga za sobą automatycznie umorzenie wszczętego postępowania egzekucyjnego.

Wojewoda: w z. Włodzimierz Migoń, Wicewojewoda.

*

Odpis.

Rzeczpospolita Polska — Ministerstwo Administracji Publicznej L. dz. I-4/94/48

Warszawa, dnia 26 listopada 1948 r.

Obywatel Wojewoda w Poznaniu.

Na pismo z dnia 10. 11. 1948 r. Nr SF. 1/2/140/48 Ministerstwo Administracji Publicznej wyjaśnia co następuje:

Umorzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 43 lit. f dekretu z dnia 28. 1. 1947 r. o egzekucji adm. świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) nie ma żadnego wpływu na prawny byt egzekwowanego świadczenia. Zobowiązanie bowiem do świadczenia trwa niezmiennie do czasu bądź to wypełnienia, bądź umorzenia go w omawianym przypadku na mocy art. 35 dekretu z dn. 16. 5. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

Umorzenie postępowania egzekucyjnego dotyczy tylko i wyłącznie czynności egzekucyjnych, które zresztą na wniosek wierzyciela mają być podjęte na nowo. Toteż nie pociąga ono za sobą automatycznie odpisania egzekwowanej należności w księgach bierczych i nie stanowi samo przez się podstawy do umorzenia z art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych. To ostatnie umorzenie wymaga osobnego traktowania na zasadach wskazanych w tymże artykule i dekrecie.

Odmiennie natomiast przedstawia się sprawa w razie jej rozpatrywania ze stanowiska odwrotnego stosunku obu rodzajów umorzeń.

Wówczas bowiem umorzenie na podstawie wymienionego ostatnio dekretu powoduje automatyczne nie tylko wygaśnięcie zobowiązania do świadczeń ale także i umorzenie wdrożonego już ewent. postępowania egzekucyjnego, jak o tym stanowi zresztą wyraźnie art. 43, lit d dekretu o egzekucji adm. świadczeń pieniężnych

Mgr B. Trzebski, W-Dyr. Departam.

10

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr SF. I. 2/1/49 z dnia 5 stycznia 1949 r.

w sprawie wykazów nieruchomości i osób zamieszkałych w lokalach.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów i Burmistrzów.

W porozumieniu z Ob. Dyrektorem Izby Skarbowej w Poznaniu, w oparciu o przepis art. 111 dekretu z 16. 5. 46 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) zarządzam zebranie w terminach wymienionych w tym przepisie wykazów nieruchomości oraz wykazu osób zamieszkałych w lokalach. Wykazy te sporządzić należy na formularzach, które nabyć można w Gospodarczym Zrzeszeniu Samorządu Terytorialnego w Poznaniu, ul. Strzelecka 36. Niezależnie od sporządzenia wykazów dla potrzeb samorządu terytorialnego, sporządzić należy równocześnie dla użytku władz skarbowych w miastach — Poznań, Kalisz, Gniezno, Ostrów, Gorzów i Zielona Góra również wykazy nieruchomości oraz osób zamieszkałych w lokalach — podobnie jak w roku ubiegłym. Potrzebnych formularzy dostarczą tym miastom urzędy skarbowe. O obowiązku składania przez podatników wypełnionych druków należy zamieścić w miejscowej prasie odpowiednią zmiankę oraz ogłosić to w sposób w danej miejscowości przyjęty.

Przypominam, że w odniesieniu do osób, które nie dopełnią wyżej wymienionego obowiązku należy zastosować sankcje karne wynikające z postanowień art. art. 43, 142, 148 dekretu z 11. 4. 47 r. — prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140). W sprawie tej powołuje się na rozporz. Min. Adm. Publ. i Z. O. z 31 grudnia 47 r. w zakresie orzecznictwa w sprawach karno skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 20 z 1948 r.) oraz na pkt. X okólnika mojego Nr 23 z 13. 11. 48 r. w sprawie wyzyskania źródeł dochodu (Dziennik Wojewódzki Nr 41, poz. 753).

Wojewoda: w z. Włodzimierz Migoń, Wicewojewoda.

11

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

Nr Pom. P. I. — 3/1/49 z dnia 5 stycznia 1949 r.

w sprawie inwentaryzacji map klasyfikacyjnych.

Do wszystkich Starostw Powiatowych, Zarządów Miejskich Miast Wydzielonych — Referat (Biuro) Pomiarów.

Urząd Wojewódzki zamieszcza poniższe pismo okólne Głównego Urzędu Pomiarów Kraju Nr 16, z dnia 17 września 1948 r. Nr KAG-1/4/93, celem zabezpieczenia i zainwentaryzowania map klasyfikacyjnych wg niżej podanych wzorów.

Jednocześnie nadmienia się, iż:

a) odnośnie 4 powiatów wschodnich tut. Województwa ma zastosowanie okólnik G. U. P. K. Nr 8 z dnia 3 czerwca 1946 r. K. G. G. 146 (Dz. Urz. Gł. U. P. K. Nr 5 z r. 1946, poz. 80);

b) w wypadku istnienia w Referacie Pomiarów matryc, powiększeń map topograficznych (1:5000) wzgl. światłokopii bez klasyfikacji lub matryc z klasyfikacji polskiej t. zw. materiał przygotowawczy — należy sporządzić oddzielne wykazy i skorowidze — wyłącznie do użytku Wydziału Pomiarów;

c) dla sporządzenia skorowidzów należy zużyć istniejące w Referatach egzemplarze dyspozycyjne map powiatowych, a w wypadku braku dostatecznej ilości tychże, zużyć egzemplarze płatne, jednak pod tym warunkiem, iż Referaty rozliczą się przy składaniu sprawozdań kasowych w § 15 z ilości użytych na ten cel map;

d) dla zainwentaryzowania map geologicznych wzgl. glebowych Wydział Pomiarów po otrzymaniu materiału z Referatów Pomiarów, sporządzi skorowidz pokrycia na mapie adm. kom województwa — Referaty jednakże z posiadanego u siebie egz. okazowego tej mapy wykonają w ramach swego powiatu kopię na kalce papierowej, do której wkreślą wyniki inwentaryzacji i prześlą jeden egz. Wydziałowi Pomiarów, a w wszystkich innych wypadkach po 2 egzemplarze skorow. i wykazów;

e) termin zakończenia inwentaryzacji i przedłożenia Wydziałowi Pomiarów jej wyników upływa z dniem 15 lutego 1949 r. W okresie około 25 stycznia br. należy złożyć Wydziałowi meldunki o postępie dokonywanej inwentaryzacji.

Za Wojewodę: Mgr Inż. Korus Feliks, Naczel. Wydz. Pom.

*

Odpis.

PISMO OKÓLNE NR 16

(K. AG. 1/4/93) z dnia 17 września 1948 r.

o inwentaryzacji map klasyfikacyjnych.

W związku z przystąpieniem do uporządkowania map klasyfikacyjnych celem wykorzystania ich dla potrzeb mapy gospodarczej, poleca się:

1) Zabezpieczyć materiały dotyczące:

a) polskiej klasyfikacji gruntów wykonanej w okresie przedwojennym na obszarze Państwa zgodnie z ustawą z dnia 26-go marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203);

b) klasyfikacji wykonanej w związku z przebudową ustroju rolnego wraz z wykazami charakterystyki gleb;

c) niemieckiej klasyfikacji przeprowadzonej na terenach Ziem Odzyskanych i obszarach włączonych podczas okupacji do Rzeszy;

d) map geologicznych (w różnych skalach i różnym wykonaniu) map glebowych w skali 1:25000 (Bodenschätzungskarte) oraz map przedstawiających granicę gleb o jednakowej wartości pod względem gospodarczym (Bodengutskarte) w skali 1:25000.

2) Zainwentaryzować i sporządzić wykazy wg załączonych wzorów Nr 1 i 2 dla wszystkich materiałów klasyfikacyjnych, określonych w ust. 1 w pkcie a, b i c, przechowanych w Wydziałach i Referatach Pomiarów, a wyniki inwentaryzacji uwidocznić na skorowidzach.

Skorowidze należy wykonać posługując się odbitkami z map powiatowych w skali 1:100000 względnie 1:50000.

W powiatach, gdzie obowiązują przepisy o katastrze pruskim — skorowidze powinny zawierać: granice obrębów (grubo), sekcji map (cienko), nazwy i numery obrębów, jak też numery poszczególnych sekcji map a gdzie obowiązują przepisy o katastrze południowym, uwidocznić granice gmin (gromad) katastralnych, sekcji map, nazwy i numery gmin (gromad) katastralnych (przejętej w porządku alfabetycznym), oraz numery poszczególnych sekcji. Natomiast w Województwach Centralnych, gdzie dotychczas nie obowiązywały przepisy katastralne, należy wykonać odrys z pokrycia mapowego sporządzonego przez Ref. Pom. na zarządzenie Biura Katastralnego (okólnik Nr 8 z dnia 3 czerwca 1946 r.) odnośnie materiałów klasyfikacyjnych z jednoczesnym uwidocznieniem granic gmin, gromad, nazw i ewentualnie numeracji gromad.

3) Zainwentaryzować oraz sporządzić wykazy (wg załączonego wzoru Nr 3) i skorowidze dla posiadanych map określonych w ust. 1 pkt. d. Pokrycie należy wykazać na mapach wojewódzkich w skali 1:300000.

4) Skorowidze wymienione w ust. 2 i 3 powinny być sporządzone oddzielnie dla klasyfikacji:

a) polskiej, wykonanej w myśl ustawy na wstępie wymienionej,
b) matryc klasyfikacji polskiej,
c) reformy rolnej,
d) niemieckiej,
e) matryc klasyfikacji niemieckiej,
f) map geologicznych,
g) map glebowych,
h) map przedstawiających granice gleb o jednakowej wartości pod względem gospodarczym.

5 Pokrycie matrycami zakolorować błękitem, a pozostały materiał karminem.

6) Przy sporządzeniu wykazów dla posiadanych materiałów należy używać skrótów podanych w załączonym wzorze Nr 4.

7) Termin sporzadzenia i nadesłania dla Głównego Urzędu Pomiarów Kraju (Biuro Kartograficzne) wymienionych wyżej wykazów i skorowidzów ustala się na dzień 31 marca 1949 r. O postępie akcji składać meldunki w okresach miesięcznych wg powiatów.

Dyrektor Biura Kartogr.: Mgr Inż. F. Piątkowski.

Województwo — Wzór Nr 1.

WYKAZ

materiałów klasyfikacyjnych polskich / niemieckich

wg stanu na .... 194.... r.

L. p.	Nr obrębu lub gromad (kat.)	Dotyczy obszaru: powiat	gmina (adm.)	gromada (kat.) lub obręb	Rodzaje map i mater.	Skala	Ogólna ilość map pokrycia	Nr posiadanych map	Nr brakujące	Uwagi miejsce przechowania
1	1	Wadowice	Laski	Świerki	O S	1:5000	6	2 4 5 6	1 3	Ref. Pom.

Województwo — Wzór Nr 2.

WYKAZ

materiałów klasyfikacji polskiej, dotyczącej przebudowy ustroju rolnego

wg stanu na .... 194.... r.

L. p.	Nr obrębu lub gromad	Dotyczy obszaru: powiat	gmina (adm.)	gromada (kat.) lub obręb	Rodzaje map i mater.	Wykaz charakterystyki gleb	Skala	Obszar	Ogólna ilość map (sekcji) pokrycia	Nr posiad. map	Nr brakujące	Uwagi miejsce przechowania
1	1	Sochaczew	Zawady	Owczarki	0 1	jest	1:2000	650 ha				Rok wykonania

Województwo — Wzór Nr 3.

WYKAZ

map geologicznych, glebowych

wg stanu na .... 194.... r.

L. p.	Numery mapy	Nazwa	Wydanie	Rok	Skala	Ilość egzempl.	Uwagi

Ustalone skróty dla Wykazów. — Wzór Nr 4.

Podział klasyfikacji:
1. klasyfikacje do podatku gruntowego — P. g.
   klasyfikacje reform rolnych — R. R.

Map geologicznych i gleboznawczych:
2. geologiczne — gl.
   gleboznawcze — gb.
   gleb o jednakowej wartości — gw.

Rodzaje map i materiałów:
oryginał — O.
matryca — m.
odbitki litograficzne — l.
odbitka światłoczuła — ś.

12
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJ. POZNAŃSKIEGO
Nr Pom. K. II-6/881/48 z dnia 29 grudnia 1948 r.
w sprawie opłat skarbowych od zgłaszanych ustnie wniosków.

Do wszystkich Starostw Powiatowych, Referatów Pomiarów.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i stosowania pismo okólne Nr 18 Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 15 października 1948 r. w sprawie opłat skarbowych od ustnych wniosków stron (Dz Urz. G. U. P. K. Nr 6, poz. 59 z dnia 15. 11. 48).

W związku z powyżej wspomnianym pismem okólnym traci moc obowiązującą ustęp 3 pisma okólnego Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 30 sierpnia 1948 r. (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 31, poz. 513, z dnia 11. 9. 1948 r.) zaczynający się od słów „W wypadku ustnych zgłoszeń ."

Przypomina się równocześnie, że w Dz. U. R. P. Nr 59 z dnia 17. 12. 1948 r. poz 469 ukazało się Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8. 11. 1948 r. w sprawie wykonania dekretu z dn. 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej.

Za Wojewodę: Inż. Korus Feliks, Nacz. Wydz. Pom.

*

PISMO OKÓLNE NR 18
(A. r. II-1/18) z dnia 15 października 1948 r.
w sprawie opłat skarbowych od ustnych wniosków stron.

Wobec istniejących w terenie wątpliwości, czy podlegają opłatom skarbowym, wnioski zgłoszone ustnie, przy załatwianiu czynności urzędowych na zamówienie stron, wyjaśnia się co następuje:

W świetle art. 15 ust. 1 i art. 19 ust. 2 pkt. a, przepisów o postępowaniu administracyjnym, wpisanie ustnego zamówienia strony na prace techniczne lub pomiarowe do druku zamówienia (§ 9 ust. 1 Instr. o sposobie pobierania i zarachowywania opłat za czynności urzędowe organów podległych G. U. Pom. Kraju Monitor Polski z 1946 r. Nr 148, poz. 301) należy uznać jako sporządzenie protokółu o przyjęcie zgłoszonego ustnie podania co jest równoznaczne ze stwierdzeniem czynności urzędowej.

Z uwagi na powyższe, stosownie do przepisu art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r., o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz 107), w takich przypadkach należy pobierać opłatę skarbową tak jak od podań, kasując ją na druku zamówienia.

W przypadku, gdy strona złoży pisemny wniosek na prace techniczne lub pomiarowe, należy opłatę skarbową skasować na podaniu, natomiast na druku zamówienia odnotować:

„opłatę skarbową w wysokości .... zł pobrano i skasowano na podaniu".

Samo podanie dołącza się do druku zamówienia.

Dyr. Biura Adm. Miernictwa: Mgr Inż. W. Barański.

13
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJ. POZNAŃSKIEGO
Nr A. A. I. 1/25/48 z dnia 30 grudnia 1948 r.
w sprawie dyscyplinarnego karania prac. kolejowych oraz obowiązku udzielania przez nich wyjaśnień na żądanie władz adm.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast.

Odpis poniższy przesyła się do wiadomości w ślad za pismem tut. z dn. 19. 8. 46 Nr A. A. II/36/46 w sprawie przestrzegania przepisów postępowania karnego, oraz odpowiedniego pouczenia również władz podległych.

Przy tej sposobności nadmienia się, że zaszedł wypadek, że funkcjonariusz P. K. P. odmówił powiatowej władzy administracji ogólnej udzielania wyjaśnień w sprawie karno-administracyjnej, zastawiając się tym, że jako funkcjonariusz kolejowy nie ma obowiązku udzielania władzom administracyjnym wyjaśnień.

Postępowanie wspomnianego funkcjonariusza kolejowego nie było uzasadnione, ponieważ zgodnie z postanowieniem art. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. Ust. Nr 38, poz. 365) oraz art. 59 ust. c. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 28 o postępowaniu administracyjnym (Dz. Ust. Nr 36, poz. 341) funkcjonariusze publiczni nie mogą być badani w charakterze świadków bez zezwolenia swej władzy przełożonej, tylko co do znanych im tajemnic urzędowych. W innych wypadkach, ma zastosowanie w całej pełni postanowienie art. 60 p. a. według którego, nikt nie może odmówić zeznań w charakterze świadka a więc i funkcjonariusz kolejowy.

Również Dyrekcja Okr. Kolei Państwowej nigdy nie zabraniała pracownikom swoim składania zeznań w charakterze świadków, o ile nie wchodziły w grę względy tajemnicy służbowej.

Za Wojewodę: Mgr T. Kwaśniewski, Nacz. Wydz.

*

Odpis.

Poznań, dnia 22. 10. 48 r.

P. K. P. Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Poznaniu
Nr dz. PR/1b/-3/91/48

Dotyczy uzupełnienia okólnika Nr PR/1b-3/13/46 z dn. 7. 8. 46, w spr. dyscyplinarnego karania prac. kolejowych w myśl przepisów wojskowych.

Do wszystkich Wydziałów i Biur oraz pozostałych jednostek służbowych D. O. K. P. Poznań.

Odpis Zarząd Okręgowy i Koła Z. Z. K. na terenie D. O. K. P. Poznań.

W uzupełnieniu okólnika Nr PR/1b-3/13/46 z dnia 7. 8. 46 w sprawie dyscyplinarnego karania pracowników kolejowych w myśl przepisów wojskowych, wyjaśniam, że ukaraniu przez władze przełożone w myśl przepisów wojskowych podlega pracownik tylko w przypadku popełnienia wykroczenia wymienionego w części szczególnej prawa o wykroczeniach z dnia 11. 7. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 572) obejmującej wykroczenia przeciw porządkowi publicznemu, bezpieczeństwa, zdrowiu publicznemu, mieniu wzgl. poszczególnym osobom.

Za wykroczenia nieobjęte częścią szczególną Prawa o wykroczeniach, lecz przewidziane w innych ustawach, pracownicy kolejowi odpowiadają na zasadach ogólnych tak jak osoby cywilne w toku instancji przed Sądami Powszechnymi.

Inż. Stodolski, Dyrektor Kolei Państw.

14
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZK. POZNAŃSKIEGO
Nr KD. 61/58/—48 z dnia 31 grudnia 1948 r.
w sprawie objazdów drogowych.

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych Województwa Poznańskiego oraz Zarządów Miejskich — Wydziały Techniczne miast: Poznania, Gniezna i Kalisza.

Urząd Wojewódzki zarządzeniem z dnia 16. 3. 1948 r. Nr KD. 61/5 — 48 zwracał uwagę o konieczności przestrzegania aby przy wykonaniu robót drogowych mieć zawsze na względzie jak najmniejsze utrudnienie dla ruchu kołowego na drogach.

Urząd Wojewódzki na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 18. 12. 1948 r. Nr IX. O-4/a/12/48 ponownie przypomina, że przy układaniu planu robót należy szczegółowo przeanalizować sprawę objazdów i tam, gdzie to tylko jest możliwe, puszczać ruch po poboczach.

Po nawierzchniach bitumicznych wałowanych, które wykonuje się na całej szerokości jezdni, ruch samochodowy w czasie budowy może być przepuszczany bez szkody dla nawierzchni, natomiast tylko wozy konne lub inne, mogące uszkodzić jezdnię, należy kierować na pobocza lub objazd.

W wypadku, gdzie zajdzie nieodzowna potrzeba utrzymania objazdu, należy dążyć, aby okres wykonania takich robót oraz ruch na objeździe trwały jak najkrócej, przy czym nawierzchnia drogi objazdowej zawczasu już winna być doprowadzona do takiego stanu, aby ruch po niej nie był utrudniony.

Urząd Wojewódzki poleca przedstawić do **dn. 1 lutego 1949 r.** dla tras drogowych (przebiegających w granicach tamt. powiatu względnie miasta wydzielonego) do planu inwestycyjnego wykaz wszystkich objazdów jakie przewidziane są w sezonie robót 1949 r. z podaniem projektowanego czasu trwania objazdu oraz szkicu i długości objazdu.

Odpowiedzi negatywne obowiązują.

Dla ewentualnych niezbędnych objazdów dla pozostałych dróg państwowych, dawnych wojewódzkich nie objętych trasami drogowymi i drogami I kolejności oraz powiatowych i gminnych obowiązują dotychczasowe zarządzenia tut. Urzędu.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Nacz. Wydz.

15
KOMUNIKAT URZĘDU LIKWIDACYJNEGO W POZNANIU
z dnia 23 grudnia 1948 r.
w sprawie zlikwidowania Biur Obwodowych O. U. L.

Okręgowy Urząd Likwidacyjny podaje do wiadomości wszystkim zainteresowanym, że w związku z reorganizacją urzędu zostaną z dn. 1. 1. 1949 zlikwidowane Biura Obwodowe O. U. L.: 1. w Wągrówcu, którego teren działania (pow. chodzieski i czarnkowski) włączony będzie do Rejonowego Urzędu Likwidacyjnego w Chodzieży. 2. W Mogilnie, którego teren działania włączony będzie do R. U. L-u w Gnieźnie. 3. W N. Tomyślu, którego teren działania włączony będzie do R. U. L-u w Poznaniu. 4. W Obornikach, którego teren działania włączony będzie do R. U. L-u w Poznaniu. 5. W Śremie, którego teren działania włączony będzie do R. U. L-u w Jarocinie. 6. W Środzie, którego teren działania włączony będzie do R. U. L-u w Jarocinie. 7. W Wolsztynie, którego teren działania włączony będzie do R. U. L-u w Lesznie. 8. We Wrześni, którego teren działania włączony będzie do R. U. L-u w Gnieźnie.

P. o. Dyrektora: M. Rok.

16
OGŁOSZENIE ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOW. H. CEGIELSKI PRZEDSIĘB. PANSTW. WYOD. W POZNANIU
z dnia 27 grudnia 1948 r.
dot. przejęcia przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r., w sprawie trybu postępowania przy przejmo-

waniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), wraz z zmianami z dnia 16. 4. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 170), oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 października 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa zgodna z orzeczeniem Ministra Przem. i Handlu	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce sporządzenia protokołu
1	„AFA", Akumulatorenfabrik, Aktiengesellschaft, Berlin	Produkcja akumulatorów i rafineria ołowiu	Poznań, ul. Rolna Nr 54/56	„AFA", Akumulatorenfabrik, Aktiengesellschaft, Berlin	5 stycznia 1949 r. godz. 9-tej w lokalu przy ul. Daszyńskiego 136
2	H. Cegielski, Towarzystwo Akcyjne — Poznań	Fabryka taboru kolejowego, obrabiarek, odlewów, narzędzi i części ciągnionych	Poznań, ul. Daszyńskiego Nr 136	H. Cegielski, Towarzystwo Akcyjne — Poznań, Plac Wolności Nr 13	27 stycznia 1949 r. godz. 9-tej w lokalu przy ul. Daszyńskiego 136

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Zakłady Przemysłowe H. Cegielski — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione w Poznaniu.

17

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. GORZOWSKIEGO

z dnia 14 grudnia 1948 r. **w sprawie wścieklizny psów.**

W związku z urzędowym stwierdzeniem wścieklizny u psa nieznanego właściciela w grom. Gościnowo, gmina Lipki Wielkie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245), oraz w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33), oraz z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam wszystkie gromady gminy Lipki Wielkie i Santok.

§ 2. Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność ugryzienia. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3. Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzanych (przenoszonych, przewożonych) przez obszar zagrożony.

§ 4. Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5. Wprowadzanie (wywożenie, wynoszenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych i inwalidzkich, o ile psy te są wprowadzane (wywożone, wynoszone) jedynie na chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną, w celu użycia do polowania lub śledzenia przestępców względnie prowadzenia inwalidów.

§ 6. Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, jak również schwytane przy obławach będą zabite.

§ 7. O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych psów i kotów, jak również o każdym wypadku pogryzienia przez psa lub kota, należy natychmiast zgłosić w Sołectwie, Zarządzie Gminnym, Posterunku M. O. lub w Starostwie.

§ 8. Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie postanowień art. 98, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, przy zastosowaniu dekretu z dnia 27 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000 zł, albo jednej z tych kar.

§ 9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: w z. Rzepkowski, Wicestarosta.

18

ZARZĄDENIE STAROSTY POWIATOWEGO GOSTYŃSKIEGO

z dnia 14 grudnia 1948 r.

o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych i mięsa niezdatnego do spożycia ludzkiego.

Na zasadzie art. 113 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555/36) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 roku w sprawie wykonania rozp. Prezydenta R. P. z dnia 28. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) w brzmieniu ustalonym rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15. 2. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33) oraz rozp. Ministra Roln. i R. R. z dnia 14. 6. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435) i rozporządzeń z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) tudzież za zgodą Wydziału Powiatowego zarządzam na obszarze powiatu gostyńskiego co następuje:

§ 1. Wszystkie padłe lub zabite w celu spożycia, a uznane przy badaniu za niezdatne do spożycia ludzkiego zwierzęta jednokopytowe (konie, muły, osłomuły) zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) winny być oddane do przetwórni zwłok zwierzęcych, celem nieszkodliwego usunięcia, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie postanowią inaczej (por. § 4 i 5). Właściciele zwłok psów i kotów mogą je oddać do przetwórni zwłok zwierzęcych, celem nieszkodliwego usunięcia.

Zwłoki zwierząt z terenu powiatu należy oddawać do przetwórni zwłok zwierzęcych w Krobi. Każde inne zużycie, jako też w ogóle nacinanie i otwieranie zwłok zwierzęcych jak również każdy inny sposób usunięcia i unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych jest zakazany.

Zwierzęta zabite, jako też dorżnięte i poddane ubojowi, a uznane w całości za niezdatne do spożycia, uważa się na równi ze zwierzętami padłymi, jako takie zatem winny być oddane do przetwórni zwłok zwierzęcych.

§ 2. O każdym zabiciu dokonanym w celu spożycia oraz o każdym wypadku padnięcia konia, osła, osłomuła, bydła rogatego, świni, owcy i kozy, prosiąt, jagniąt i koźląt poniżej sześciu tygodni, winien właściciel w krótkiej drodze donieść rakarzowi, najbliższemu jego miejsca zamieszkania (§ 1) najpóźniej w następnym dniu po śmierci zwierzęcia.

Ten sam obowiązek ma każda osoba, która prowadzi gospodarstwo w zastępstwie właściciela, której jest powierzony dozór nad zwierzętami, którą jako pasterz lub owczarz ma pod swoją opieką zwierzęta jednego lub kilku właścicieli, które znajdują się więcej niż 24 godziny poza obrębem osady, jak również każda osoba przewożąca zwierzęta wszelkimi środkami lokomocji. Co do zwierząt znajdujących się pod obcą opieką lub zwierząt bezpańskich obowiązek doniesienia, ciąży na właścicielu (posiadaczu) odnośnych zagród, stajen, pastwisk, gruntów itp.

Obowiązek doniesienia upada, jeżeli doniesienie zostało uskutecznione przez inną osobę do tego zobowiązaną. Doniesienie nie jest wymagane, jeżeli zwierzę zostało zabite na polecenie władz.

W doniesieniu należy dokładnie podać imię i nazwisko właściciela (posiadacza) oraz miejsce, z którego nastąpić ma odbiór zwłok zwierzęcych, a nadto ilość, rodzaj i wiek zwierząt.

§ 3. Skóry zwierząt padłych i zabitych nie w celu spożycia, wolno ściągnąć tylko w przetwórni zwłok zwierzęcych. Zwłoki zwierzęce przekazywać należy wraz ze skórą, sierścią i rogami do przetwórni zwłok zwierzęcych.

§ 4. Zwłoki prosiąt i koźląt poniżej sześciu tygodni, martwo porodzone źrebięta i cielęta, padłe lub zabite psy lub koty, zwierzynę lub drób a nadto części mięsa uznane za niezdatne do spożycia oraz wnętrzności dosięgające ogólnej wagi 50 kg, może właściciel (posiadacz) oddać przetwórni zwłok zwierzęcych celem nieszkodliwego usunięcia przy sposobności.

O ile sposobność taka się nie nadarzy, winien właściciel (posiadacz) wyżej wymienione zwierzę, itp. zakopać w miejscach odpowiednich, najdalej w następnym dniu po padnięciu, zabiciu, porodzie martwym lub przedwczesnym.

Do zakopania należy obrać możliwie wysoko położone i suche miejsce w dostarczonej odległości od mieszkań, stajen, studzien, wód, pastwisk i dróg publicznych. Doły do zakopania zwłok zwierzęcych lub części zwierząt muszą być tak głębokie, by zwłoki zwierzęcia pokrywała warstwa ziemi co najmniej 1 mtr grubości. Przed zakopaniem należy zwłoki zwierzęcia głęboko ponacinać i posypać wapnem lub drobnym piaskiem, albo polać smołą, kwasem karbolowym, krezolem, naftą lub innym środkiem uniemożliwiającym spożycie zwłok zwierzęcych (mięsa). Po wyrzuceniu zwłok zwierzęcych do dołu, krew i inne odpadki jak również zanieczyszczoną trawę i ziemię należy zebrać razem ze zwłokami.

§ 5. Starosta Powiatowy Gostyński w poszczególnych wypadkach może zezwolić na wyjątki z przepisów § 1, zwłaszcza wtedy, gdy dowozu zwłok do przetwórni zwłok zwierzęcych nie da się dokonać z powodu niedogodnych stosunków komunikacji. W takich wypadkach usunięcie zwłok zwierzęcych musi nastąpić w myśl przepisów § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia karane będą odpowiednią karą grzywny, względnie odpowiednią karą aresztu, niezależnie od kar przewidzianych w przepisach prawnych o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych wzgl. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 6239) zmienionego ustawą z dnia 25. 2. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16. 4. 16. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: W. Zygmaniak.

19

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. MOGILEŃSKIEGO

z dnia 20 grudnia 194 8r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie obyw. Korytowskiego Wincentego w Kwieciszewie, gmina Gębice, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—365 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr Wet. XI. 6/62 z dnia 16 kwietnia 1945 r. z dnia 25 marca 1947 r. oraz Urzędu Wojewódzkiego z dnia 21 września 1947 r. Nr. Wet. Ch. I. 1. f. 91/47, zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda obyw. Korytowskiego Wincentego, zamieszkałego w Kwieciszewie, gmina Gebice.

W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam całą gromadę Kwieciszewo — Gmina Gębice.

III. Okręg zagrożony.

§ 3. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam następujące miejscowości: Bielice i Gebice.

Dalsze zarządzenia moje, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 7, pozycja 91 z roku ubiegłego, wydane w sprawie zwalczania pomoru świń, pozostaja bez zmian.

Starosta Powiatowy: Wł. Szumlakowski.

20

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 17 grudnia 1948 r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem wybuchnięcia pomoru świń w Krzyżkówku, gmina Łowyń, oraz wobec stwierdzenia pomoru świń w Chorzępowie, gm. Sieraków, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządz. Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 i następnych rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9 I. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), podaję zmianę mojego zarządzenia z dnia 5 sierpnia 1948 r., L. dz. Wet. 10/85/48 i zarządzam, co następuje:

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią następujące zagrody: obyw. obyw. Bąkowskiego Franciszka i Jurewicz Eugenii w Wielowsi, Matysiaka Wincentego w Gorzyniu gm. Międzychód oraz Żmudzińskiego Stanisława w Chorzępowie gm. Sieraków. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam zagrody obyw. obyw. Pupki Franciszka, Mencwela Franciszka, Kufel Klary w Gorzyniu, Brych Marianny i Kmiecia Aleksego w Wielowsi w gminie Międzychód, oraz Cichosza Kazimierza, Tomińskiej Łucji, Nowaka Jana, Hossy Stanisława, Stańki Józefa, Hemmerlinga Ludwika i Langego Leona w Chorzępowie gm. Sieraków.

§ 3. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gromady Gorzyń i Wielowieś w gminie Międzychód, oraz gromady Chorzępowo, Zatom Nowy i Kobylarnię w gminie Sieraków.

p. o. Starosty Powiatowego: Sznajder.

21

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. ZIELONOGÓRSKIEGO

z dnia 15 grudnia 1948 r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w majątku Państwowych Nieruchomości Ziemskich w Przylepie, na zasadzie postanowień art. art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, pozycja 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r., Nr Wet. 2-III-I/5, zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zabudowania majątku P. N. Z. w Przylepie. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody miejscowości Przylep.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie, i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego, winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi jednocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynarii, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego powinno się odbywać w obecności lekarza weterynarii. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń, 2. handlu domokrążnego świniami, 3. pędzenia świń, puszczania ich

samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz 4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju.

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego, 2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach wyznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni, winien się odbywać w szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty, i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostronnemu odkażeniu.

§ 10. Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włącza się gromady: Przylep, Płoty, Czerwieniak.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję: 1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie, 2. handlu domokrążnego świniami, 3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach, na granicy okręgów zagrożonych, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym: 1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń, 2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu, 3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska, 5. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weteryn. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia i obowiązują aż do odwołania, karane będą według rozdziału VIII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: w z. Szydłowski, Wicestarosta.

22

OGŁOSZENIE I. STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 30 grudnia 1948 r.

w sprawie zawiadomienia o ogłoszeniu i zarządzeniu egzekucyjnym.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 3. 1928 roku o postępowaniu karno-adm nistr. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamia się ob. Chmielewskiego Władysława, syna Maksymiliana i Marianny urodz. 12. 6. 1926 r. — ostatnio zamieszkałego w Głażewie, pow. Międzychód, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, wzgl. pobytu, że w Starostwie Powiatowym Międzychodzkim jest złożony wniosek i zarządzenie egzekucyjne na kwotę 800,— w sprawie Rej. K. 371/48.

Ogłoszenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

P. o. Starosta Powiatowy: Schnajder.

23

OGŁOSZENIE II. STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 30 listopada 1948 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 3. 1928 roku o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamia się ob. Langnera Franciszka s. Wojciecha i Heleny z d. Górniak urodz. 25. 10. 1907 r. zamieszkałego (rzekomo) w Krobielewku, pow. Skwierzyna — o nieznanym miejscu zamieszkania wzgl. pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Międzychodzie jest złożony nakaz karny na kwotę 800,— zł w sprawie Rej. K. 808/48.

Ogłoszenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

P. o. Starosta Powiatowy: Schnajder.

24

OGŁOSZENIE II. STAROSTY POW. W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 25 listopada 1948 r.

w sprawie wezwania do odebrania nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. — o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Lesnego Jana s. Grzegorza ur. 29. 8. 1914 r. w Równie, ostatnio zamieszkałego w Zielonej Górze, przy ul. Osadniczej 3b, obecnie o nieznanym miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze — pokój Nr 7, jest do odebrania nakaz karny z dnia 18. 10. 1948 r. Nr K. A. 2/1141/48.

Doręczenie nakazu karnego uważa się za dokonane po dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: w z. Szydłowksi, Wicestarosta.

25

OGŁOSZENIE II. PREZYDENTA MIASTA POZNANIA

z dnia 1 grudnia 1948 r.

o wezwaniu do odebrania nakazów karnych.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam następujące osoby o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Zarządzie Miejskim w Poznaniu, ul. Czerwonej Armii 8 „Nowy Ratusz", pokój 106, jest do odebrania dla nich nakaz karny.

1. Ob. Matuszewskiego Leona, urodz. 17. 2. 1909 r. zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, przy ul. Łąkowej 17, m. 35, nakaz karny z dnia 1. 12. 48 r. dz. II. K-690/48 r.

2. Ob. Deutschmanna Romana, urodz. 25. 2. 1911 r. w Poznaniu, zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, przy ul. Częstochowskiej 8, m. 4, upomnienie do zapłacenia grzywny w sprawie II. K-5754/47.

3. Ob. Tolage Edmunda, urodz. 29. 6. 1916 r. zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Wspólna Nr 53, m. 3, nakaz karny z dnia 1. 12. 48 r. L. dz. II. K-905/47 r.

4. Ob. Kubarzewskiego Witolda, urodz. 24. 5. 1925 r., zamieszkałego ostatnio w Legnicy, ul. Św. Jerzego 19, nakaz karny z dnia 1 grudnia 1948 r. L. dz. II. L-1459/47 r.

5. Ob. Bajer Martę, urodz. 16. 4. 1912 r. zamieszkałą ostatnio w Bojanowie, pow. Szamotuły, nakaz karny z dnia 1 grudnia 1948 r. L. dz. II. K-989/48.

6. Ob. Brandeka Mariana, urodz. 24. 2. 1929 r. zamieszkałego ostatnio w Stęszewie, pow. Poznań, Rynek 5, nakaz karny z dnia 1 grudnia. L. dz. II. K-2805/48.

7. Ob. Kłosińskiego Kazimierza, syn Stanisława i Marianny, zamieszkałego ostatnio w Obornikach, pow. Poznań, nakaz karny z dnia 1 grudnia 1948 r. L. dz. II. K-1489/48.

8. Ob. Wierzbickiego Władysława, urodz. 5. 9. 1921 r. zamieszkałego ostatnio w Wrocławiu ul. St. Dubois 12, m. 4, nakaz karny z dnia 1 grudnia 48 r. L. dz. II. K-2303/48.

9. Ob. Tim Annę, zamieszkałą ostatnio w Poznaniu, przy ul. Półwiejskiej 25, nakaz karny z dnia 29. 11. 48 r. L. dz. II. K-5834/47.

10. Ob. Granata Szczepana, urodz. 20. 11. 1897 r., zamieszkałego ostatnio w Przeźmierowie, pow. Poznań, nakaz karny z dnia 1 grudnia 1948 r. L. dz. II. K-2323/48.

Doręczenie nakazu uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Prezydenta Miasta: Mgr Ratajczak.

26

OGŁOSZENIE PREZYDENTA MIASTA W PILE

z dnia 15 grudnia 1948 r. **w sprawie orzeczenia karnego.**

Fangrof Sylwester, właściciel przedsiębiorstwa rzeźnickiego w Pile, ul. 1-go Maja Nr 17, skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 15. 7. 1948 r. Nr K. A. Rej. 172/48 na

karę grzywny 2000,— zł, za wykroczenie z § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1. 2. 1946 r. w sprawie ograniczenia spożycia potraw mięsnych w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego oraz ograniczenia obrotu handlowego mięsem i jego przetworami pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 68).

Prezydent Miasta: Fr. Berwid, Wiceprezydent m. Piły.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KONINIE
z dnia 27 grudnia 1948 r.
dot.: statutu o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych.

Powiatowa Rada Narodowa w Koninie na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 56 powziętą na posiedzeniu w dniu 30 sierpnia 1948 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w dniu 13 listopada 1948 r. L. dz. W. R. N. 11047/48-Gł. wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Koninie podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1. 1. Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, polegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze gmin wiejskich powiatu konińskiego.

2. Przez „zakłady gastronomiczne" rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadłodajnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa wymagające uzyskania koncesji na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2. Wolne od podatku są świadczenia, wymienione w § 1, ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobieranego na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych, prawnych oraz spadkach nie objętych, wykonywujących świadczenia, objęte § 1, ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne, komandytowe, oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi — obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach.

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi (§ 1, ust. 1).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5. 1. Podstawę opodatkowania stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1, ust. 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na posdtawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1), powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rozmiaru zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na postawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne nie mogą doliczać podatku, pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotem podatku (§ 1. ust. 1), lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w odpłatę (cenę) za te świadczenia.

§ 6. Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. 1. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku, przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnica pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotą podatku a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Koninie.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy: L. Rutecki, Przewodn. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W WRONKACH
z dnia 28 grudnia 1948 r.
dot. statutów o podatkach komunalnych.

I. Statut o podatku od psów.

Miejska Rada Narodowa we Wronkach na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 4/48 powziętą na posiedzeniu w dniu 14. 5. 1946 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Szamotułach wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej Wronki podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze miasta Wronek.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. szczenięta do 8 tygodni;

2. psy, będące w posiadaniu: a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,

4. psy, będące pomocą kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.), po jednym na każdą osobę,

5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,

7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,

8. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego, po jednym na każde gospodarstwo,

9. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw,

10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,

11. psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze miasta Wronek nie dłużej jednak, niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa 1.500,— zł;

b) od drugiego psa 4.000.— zł;

c) od każdego dalszego psa 6.000,— zł;

d) od każdego rasowego psa myśliwskiego 500,— zł pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 3 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Zarządowi Miejskiemu na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadamiać Zarząd Miejski o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez

nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu we Wronkach.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wronki, dnia 6 grudnia 1948 r.

Miejska Rada Narodowa: St. Gulik, Zast. Przewodn. M. R. N.

Treść powyższego statutu podaję do publicznej wiadomości.

Wronki, dnia 28 grudnia 1948 r.

Zarząd Miejski: St. Cichy, Burmistrz.

II. statut o podatku od środków reklamy.

Miejska Rada Narodowa we Wronkach na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 6/46 powziętą na posiedzeniu w dniu 30 lipca 1946 r a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Szamotułach wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej Wronki podatek od środków reklamy.

§ 1. Podatkowi podlegają następujące środki reklamy zarówno o charakterze stałym, jak i jednorazowym:

a) publicznie uwidaczniane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane wszelkiego rodzaju godła i znaki firmowe, szyldy, napisy, plakaty, ulotki i ogłoszenia;

b) inne urządzenia reklamowe (np. szafki z artykułami, będącymi przedmiotem wyrobu lub sprzedaży).

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. obowiązkowe tabliczki na środkach lokomocji, zawierające numer rejestracyjny pojazdu lub nazwisko, imię i adres posiadacza środków lokomocji,

2. środki reklamy umieszczane w obrębie terenów targów międzynarodowych lub wystaw zbiorowych, urządzanych przez Państwo, samorządy i organizacje społeczne lub zawodowe,

3. napisy zawierające wyłącznie hasła propagandowo-społeczne,

4. ogłoszenia, zamieszczane w dziennikach i czasopismach,

5. napisy, których obowiązek umieszczania wynika z mocy szczególnych przepisów, jeżeli powierzchnie napisu w poszczególnym przypadku nie przekracza 600 cm², a przepis szczególny nie stanowi inaczej,

6. środki reklamy umieszczone wewnątrz lokali handlowych, przemysłowych itp. z wyjątkiem napisów i urządzeń umieszczonych na wystawach, oknach i drzwiach zewnętrznych.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych oraz spadkach nie objętych, używających środkow reklamy, podlegających podatkowi.

§ 4. Od podatku wolne są:

1. urzędy państwowe i samorządowe,

2. instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, sierocińce, zakłady wychowawcze i opiekuńcze, związki zawodowe, partie polityczne, organizacje młodzieżowe i społeczne, oraz osoby prawne i instytucje, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne z wyjątkiem obliczonych na zysk przedsiębiorstw należących do tych instytucji, związków i osób,

3 pod warunkiem wzajemności — przedsiębiorstwa dyplomatyczne, misje oraz konsulaty państw obcych.

4. muzea i biblioteki utrzymywane przez Państwo i samorząd oraz szpitale publiczne.

§ 5. 1. Obowiązek podatkowy powstaje w pierwszym dniu tego roku, w którym użyto środka reklamy.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym zaprzestano używania środka reklamy.

§ 6. 1) Podatek wynosi:

1. od godeł i znaków firmowych, szyldów, napisów oraz od trwałych plakatów o powierzchni:
do 0,2 m² 300,— zł rocznie, ponad 0,2 m² do 0,5 m² 400 zł rocznie, ponad 0,5 m² do 1 m² 500,— zł rocznie, ponad 1 m² do 2 m² 750,— zł rocznie, ponad 2 m² do 3 m² 1000,— zł rocznie, ponad 3 m² 1.200,— zł rocznie.

2. od innych urządzeń reklamowych (szafek, neonów, latarń, lamp itp. 500,— zł rocznie,

3. od reklam żywych i pojazdów reklamowych od 1.000,— zł do 2.000,— zł w zależności od czasokresu używania reklamy,

4. od ogłoszeń oraz od jednorazowych plakatów i ulotek, przeznaczonych do rozplakatowania, rozdania lub rozesłania 10% w zależności za wykonanie,

5. od reklam wyświetlanych sposobem projekcyjnym w kinoteatrach lub innych lokalach publicznych 10% należności za wyświetlenie.

2) Jeżeli taki środek reklamy jak godło, znak firmy lub napis nie posiada obramowania, powierzchnie jego dla celów podatków stanowi powierzchnia najmniejszego kwadratu lub prostokąta, w ramach którego ten przedmiot reklamy całkowicie się mieści.

§ 7. Stawki podatkowe, wymienione w § 6 ust. 1 pkt. 1 i 2 podwyższa się:

1. o 50% od środków reklamy, umieszczonych na dachu, szczycie budynku lub w poprzek ulicy,

2. o 25% od środków reklamy, umieszczonych powyżej pierwszego piętra lub poza obejściem pomieszczeń, w ktoych znajduje się przedsiębiorstwo.

§ 8. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w § 6 ust. 1 pkt. 1 i 2 oraz w § 7, jeżeli środki reklamy umieszczono po dniu 30 czerwca.

§ 9. 1. Podatek, wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 1 i 2 oraz w § 7, płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego,

2. Podatek, wymieniony w § 6 ust 1 pkt 3, płatny jest z góry w dniu powstania obowiązku podatkowego, a wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 1 i 5 wraz z zapłatą należności za wykonanie lub wyświetlanie reklamy.

§ 10. Do obliczenia i pobrania od podatnika podatku, wymienionego w § 6 ust. 1 pkt. 4 i 5 oraz do wpłacenia go na rachunek Zarządu Miejskiego we Wronkach w terminie siedmiu dni od dnia pobrania obowiązane jest przedsiębiorstwo, wykonujące lub wyświetlające dany środek reklamy. Przedsiębiorstwo takie jest płatnikiem w rozumieniu art. 17 pkt. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 11. Posiadacze nieruchomości, położonych na obszarze miasta Wronek obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Zarządowi Miejskiemu we Wronkach na przepisanym wzorze, według stanu z dnia 1 stycznia wykazy osób, posiadających na ich nieruchomości środki reklamy, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt. 1 i 2 z podaniem opisu środka reklamy oraz imion, nazwisk i adresów ich posiadaczy.

§ 12 Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r o zobowiązaniach podatkowych (Dz U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 13. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu we Wronkach.

§ 14. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wronki, dnia 6 grudnia 1948 r.

Miejska Rada Narodowa: St. Gulik, Zast. Przewodn. M.R. N.

Treść powyższego statutu podaję do publicznej wiadomości.

Wronki, dnia 28 grudnia 1948 r.

Zarząd Miejski: St. Cichy, Burmistrz.

III. Statut o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych.

Miejska Rada Narodowa we Wronkach na podstawie art. 39 z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 7/46 powziętą na posiedzeniu w dniu 14. 11. 1946 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Szamotułach wprowadza na rzecz Gminy Wronki podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1. 1. Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, polegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze miasta Wronek.

2. Przez „zakłady gastronomiczne" rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadłodajnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa wymagające uzyskania koncesji na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2. 1. Wolne od podatku są świadczenia, wymienione w § 1 ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobieranego na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych, prawnych oraz spadkach nie objętych, wykonywujących świadczenia, objęte § 1 ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne, komandytowe, oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi — obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach.

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi (§ 1 ust 1).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5. 1. Podstawę opodatkowania stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1 ust. 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na podstawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1), powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rozmiaru zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na podstawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne nie mogą doliczać podatku, pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotu podatku (§ 1 ust. 1), lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w odpłatę (cenę) za te świadczenia.

§ 6. Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7 1. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacenia w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku, przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnica pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotą podatku a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8 Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu we Wronkach.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wronki, dnia 6 grudnia 1948 r.

Miejska Rada Narodowa: St. Gulik, Zast. Przewodn. M. R. N.

Treść powyższego statutu podaję do publicznej wiadomości.

Wronki, dnia 28 grudnia 1948 r.

Zarząd Miejski: St. Cichy, Burmistrz.

IV. Statut o podatku hotelowym.

Miejska Rada Narodowa we Wronkach na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz 198) uchwałą Nr 10 powziętą na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 1948 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Szamotułach wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej Wronki podatek hotelowy.

§ 1. 1. Podatkowi podlegają lokale lub ich części w przedsiębiorstwach przemysłu gospodniego, prowadzonych na terenie miasta Wronek.

2. Przez „przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego", nazywane w dalszych paragrafach „przedsiębiorstwami", rozumie się hotele, pensjonaty, pokoje umeblowane, gospody i domy zajezdne, prowadzone zawodowo i obliczone na zysk.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach, zajmujących lokale lub ich części w przedsiębiorstwach, wymienionych w § 1.

§ 3. 1) Od podatku wolni są:

1. posłowie do sejmu,
2. wojskowi w służbie czynnej, pracownicy państwowi i związków samorządu terytorialnego, przebywający w delegacji służbowej,
3. pod warunkiem wzajemności — osoby, korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, konsulowie, urzędnicy konsularni, nie będący obywatelami Rzeczypospolitej,
4. właściciele i personel przedsiębiorstw oraz zamieszkujący z nimi członkowie rodziny, jeżeli zajmują lokale we własnych przedsiębiorstwach lub przedsiębiorstwach, w których pracują,
5. osoby delegowane na zjazdy organizacyj społecznych i politycznych,
6. uczestnicy wycieczek kierowanych przez przewodników a organizowanych przez urzędy i instytucje państwowe i samorządowe, instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, związki zawodowe, partie polityczne, osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne.

2) Osoby wymienione w ust. 1 pkt. 1 i 3 korzystają ze zwolnienia od podatku po okazaniu zarządowi przedsiębiorstwa legitymacji służbowej, a osoby wymienione w ust. 1 pkt. 2 — nadto delegacji służbowej. Zarząd przedsiębiorstwa wpisuje do księgi najmu pokoi nazwę wystawcy, numer legitymacji oraz datę i numer delegacji.

3) Osoby wymienione w ust. 1 pkt. 5 i 6 korzystają ze zwolnienia wyłącznie na podstawie pisemnej decyzji, wydanej przez Zarząd Miejski.

§ 4. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą zajęcia, kończy się z chwilą zwolnienia lokalu.

§ 5. Podstawę opodatkowania stanowi czynsz należny za najem lokalu lub jego części wraz z należnością za korzystanie z mebli, pościeli, oświetlenia, ogrzewania i wszelkich dodatkowych świadczeń, połączonych z najmem lokalu lub jego części. Nie stanowi podstawy opodatkowania należność za wyżywienie oraz koszty wyłożone za najemcę, jak zwrot opłaty za międzymiastowe rozmowy telefoniczne itp., jeżeli koszty te nie są wliczone w ogólną sumę czynszu, należną za najem lokalu lub jego części.

§ 6. Podatek stanowi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. Podatek płatny jest wraz z należnością za korzystanie z usług przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. Do obliczania i pobierania od podatnika podatku oraz do wpłacenia go na rachunek Zarządu Miejskiego, obowiązany jest zarząd przedsiębiorstwa, który jest płatnikiem w rozumieniu art. 17 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

2. Płatnik nie odpowiada za zaniechanie o obowiązku obliczenia i pobrania podatku od podatnika w przypadku stwierdzonej protokółem organu porządku publicznego odmowy zapłaty podatku przez podatnika.

§ 9. 1. Rachunki za czynsz należny za najem lokalu lub jego części mogą być wystawione tylko na blankietach, wydawanych w tym celu za zwrotem kosztów przez Zarząd Miejski.

2. Na rachunku należy uwidocznić obok czynszu należnego za najem także kwotę podatku.

3. Rachunki wystawia się przez kalkę w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje podatnik, drugi podlega przekazaniu Zarządowi Miejskiemu, trzeci zaś pozostaje w przedsiębiorstwie.

4. Drugie egzemplarze rachunków płatnik obowiązany jest dostarczyć Zarządowi Miejskiemu łącznie z wpłatą podatku

§ 10. Pobrane kwoty podatku płatnicy obowiązani są wpłacać do kasy Zarządu Miejskiego, jeżeli chodzi o kwoty pobrane w czasie od dnia 1 do 7 każdego miesiąca — w dniu 8 danego miesiąca, w czasie od 8 do 14 — w dniu 15 danego miesiąca, w czasie od 15 do 21 — w dniu 22 danego miesiąca i w czasie od 22 do końca miesiąca, w dniu 1 miesiąca następnego.

§ 11. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 12. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu we Wronkach

§ 13. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wronki, dnia 6 grudnia 1948 r.

Miejska Rada Narodowa: St. Gulik, Zast. Przewodn. M. R. N.

Treść powyższego statutu podaję do publicznej wiadomości.

Wronki, dnia 28 grudnia 1948 r.

Zarząd Miejski: St. Cichy, Burmistrz.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów:

1. Chmielnik Antoni, Poznań, ul. Św. Wojciecha 25, m. 1, zaświadczenie demobilizacji, książkę Ubezpieczalni Społecznej w Poznaniu, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, oficerską książkę uposażeń, legitymacje Zw. Zawod. Prac. Spółdz., oraz legitymację Koła Przyjaciół Harcerzy.
2. Osiński Henryk, Poznań, ul. Przemysłowa 70, m. 8, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 7561 wydane przez Urząd Wojewódzki Wydz. Samochodowy w Poznaniu.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 13/49 — K-5-202